

[Landbrugsministeren]

sig i. Jeg er blevet præsenteret for adskillige tilfælde, og derfor ved jeg, at det er korrekt, at det alt sammen ikke er samfundets eller folketingets eller regeringens skyld. Der er altså nogle, der har disponeret på en måde, som det ikke lader sig gøre at rette op på, uanset hvad vi måtte vedtage her i folketinget.

Så havde hr. Tang Sørensen en bemærkning om, at vi troede, at en ændring af jagtloven og biavlerloven, eller hvad det var, skulle ændre landbrugets situation. Jeg ved ikke, hvorfor det skulle bringes ind i debatten. Det er da to fornuftige tiltag, men det har selvfølgelig ikke spor at gøre med det, vi diskuterer her i dag.

Hr. Alfred Hansen retfærdiggjorde mine bemærkninger om, at han ikke huskede så forfærdelig langt tilbage. Han spurgte mig f. eks. – efter at have bekræftet, at han var historielærer, og det er jo snart det værste af det – om jeg kunne huske tidligere i historien, at landbruget havde været så hårdt presset, som det er i dag, og var kommet med så stærke krav, som det gør i dag. Ja, det kan jeg faktisk huske, og det, jeg ikke kan huske, har jeg læst om. Jeg kan godt forklare hr. Alfred Hansen lidt om tidligere situationer, hvor landbruget har været langt barskere i sine krav til regeringen, end det er i dag, ikke mindst da vi stod uden for EF og landbruget derfor på det tidspunkt var afhængigt af de statsstøtteordninger, som landbruget dengang eksisterede under, hjemmemarkedssordninger osv. Hvis ikke hr. Alfred Hansen kan huske det, så skal jeg stille en lærer til rådighed, der kan manuducere ham i de problemer – de var virkelig meget alvorlige. Og hvis vi går længere tilbage, er der andre situationer, som meget tydeligt viser, at det er sådan.

Hr. Alfred Hansen harcelerer over, at det ikke gik, som han siger at der blev lovet i EF-valgkampen. Det er klart, at der var ingen, der dengang tog højde for en energiprisstigning af det omfang, som vi har haft, og som selvfølgelig berører EF-landene på samme måde som alle andre lande. Det gik ikke, som det blev sagt. Heller ikke en stærk indflydelse fra den katolske kirke og de italienske bedstemødre, som hr. Alfred Hansen truede med dengang, har jeg set. Så der er måske noget dér, vi skal have genopfrisket.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslag om motiveret dagsorden af Ole Vig Jensen (RV) (se foran)

vedtoges med 75 stemmer mod 21; 48 stemte hverken for eller imod.

Hermed var følgende forslag bortfaldet:

Forslag om motiveret dagsorden af Tang Sørensen (FP) (se foran).

Forslag om motiveret dagsorden af Alfred Hansen (DR) (se foran).

Hermed sluttede forespørgslen.

Fjerde næstformand (Ebba Strange):

Inden vi starter debatten om denne sag, skal jeg gentage, hvad formanden sagde ved middagstid, at vi holder spisepause omkring kl. 18.30.

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Forespørgsel til ministeren for offentlige arbejder:

Forespørgsel af Brøndsted (V) og Grove (KF):

»Hvilke skridt har ministeren taget for at sikre, at postvæsenet kommer til at fungere tilfredsstillende?«

(Forespørgsel nr. 3. Anmeldt 8/10 80. Fremme af forespørgsel vedtaget 10/10 80).

Forhandling

Fjerde næstformand (Ebba Strange):

Jeg tror lige, vi skal vente eller gå lidt langsomt herop, for der er nogle medlemmer, der har tænkt sig at forlade salen.

Brøndsted (V):

Når vi fra venstres og konservatives side har ønsket en debat her i tinget om, hvilke skridt regeringen har taget for at sikre, at postvæsenet kommer til at fungere tilfredsstillende, så er det i erkendelse af, at postbefordring er et særdeles vitalt led i et moderne samfunds daglige liv. Derfor skal det også leve op til sin målsætning, at det i dag poste-